

COM MILLORAR SANTA COLOMA, RESSÒ n° 333, 2005

Si una cosa té de bo marxar uns dies de viatge és conèixer nous pobles, països i maneres de fer i pensar. I de tot s'aprèn. M'agradaria aquí explicar aspectes positius que he vist quan he marxat i que, si els apliquéssim, milloraria la qualitat de vida a Santa Coloma. No importa el país ni la ciutat on ho hem vist, sinó la idea que en traiem.

ZONA BLAVA.- Feta per agilitzar el moviment de vehicles en una zona densa en el centre de la ciutat. Necessites X temps per anar a fer la compra, fer una gestió, etc, etc. No està feta per recaptar diners. On hem estat, la primera mitja hora era gratis: havies d'agafar el tiquet igual, però si ja sabies que la gestió era curta, ja no posaves diners. O sigui, es facilitava, **GRATUÏTAMENT**, poder fer la feina en el centre. Aquí paguem des del primer minut.

CONTENIDORS.- Potser perquè som un país mediterrani ens agrada la varietat cromàtica i els nostres carrers queden plens de colaraines dels diversos tipus de contenidors. Estèticament, un desastre. On hem estat, **NOMÉS** les tapes eren de colors; la resta del contenidor era sempre un discret gris o marronós.

ARBRES:- On hem estat, hi havia més arbres que cases. I si miraves les ciutats i pobles des d'una altura, veies boscos d'arbres amb cases discretes. Aquí, aconseguir que posin arbres en un carrer (encara que els veïns s'ofereixin a pagar-los) és impossible; planifiquen el creixement de la ciutat amb amples carrers i voreres però sense arbres, com si fóssim un país nòrdic que frisa pel sol. Aquí, senyors, el sol és de justícia.

Tot plegat no és una crítica, sinó idees fàcilment aplicables. Quan hem tornat hem tingut agradables sorpreses: Santa Coloma ofereix un ampli ventall d'activitats d'estiu per a tots els gustos i edats, des del cinema al carrer al Mou-te a la fresca. Santa Coloma ha muntat una Brigada Jove que serveix per iniciar a estudiants en el món del treball i Santa Coloma té un IES que s'ha escarrassat a organitzar l'intercanvi de llibres per alleugerir la pesada càrrega de la seva compra. Felicitats. No tot són retrets. **GOSSOS.-** Ara bé, acabem amb un altre tema per mi greu: els gossos. De fa temps, per tristes experiències amb aquests animals, he deixat d'anar a caminar sol. I mira que m'agrada. Quan vaig tornar de viatge vaig pujar en cotxe a Sant Pere Cercada i ja no vaig baixar del cotxe, doncs un gos, de marca desconeguda per mi, però dels que no criden, anava donant voltes al meu cotxe. Podia tocar al claxon i despertar els amos de la casa, però vaig optar per marxar sense dir res. Total, haurien dit que no fa res, com tants d'altres m'ho sentit. Quan sóc a la Casilla de Farners, trobo un ciclista a terra. L'acaba de

bordar i mossegar el gos que tenen allà, també sense lligar. Les noies de la casa es limitaren a entrar el gos i tancar-se, sense ni preguntar si s'havia fet mal o explicar al ciclista si el gos estava vacunat. Ja sabem que no es pot posar un policia a cada casa o carrer, però ja que, com a persones civilitzades, no ens podem dedicar a matar gossos, no podríem fer quelcom amb els amos? Miquel Borrell i Sabater, setembre 2005.